

10 e Kamer

Nr. 1156/03
VAN HET PARKET

Nr. 96957
VAN HET ARREST

28 april 2006

vervroegd arrest: stond voor
19/05/2006.

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

verstek

not. 66.20.209/00/26 van het Openbaar Ministerie tegen:

Nr. , arbeider, geboren te
op wonende te

Beklaagd van: Te

- bij inbreuk op artikel 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (*feiten tot en met 24 maart 1997*)

- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand

gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebbe gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebbe afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit,

in casu :

A. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 23 november 1987 tot en met 22 november 2000:

1. het optrekken van een vakantiehuis van 8 meter op 4 meter;
2. het optrekken van een berghok in de vorm van een houten tuinhuis van 3 meter op 2 meter;

B. vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode vanaf 23 november 1987 tot en met 22 november 2000 (plaatsen constructie) tot de datum van het bevel tot dagvaarding:

1. de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben;
2. de sub A2 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben.

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2, B1 en B2 de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 29 september 2003, 13de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Veroordeelt de beklaagde voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2, B1 en B2 samen tot een geldboete van € 100,00, verhoogd met 40 decimes of € 500,00.

Zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lasten van de beklaagde uitgesproken geldboete van € 500,00 kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 30 dagen.

Spreekt bovendien in hoofde van de beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van € 10, met 40 decimes verhoogd, € 50, bedragende, te betalen, bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur over te gaan tot het volledig herstel van de plaats te derde kadastrale afdeling,

op de kadastrale percelen 17 ca) er 33 ca)
door respectievelijk de bergplaats en het vakantieverblijf met in begrip van
de vloerplaat, de funderingen en de afbraakmaterialen te verwijderen en dit
binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht
van gewijsde zal zijn getreden.

Beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt
hersteld binnen de voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig
inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen
voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999
houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig
inspecteur door een dwangsom zal worden verbeurd van
€ 125,00 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Legt de beklaagde een vergoeding op van € 25,00.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten gevallen aan de zijde van het
Openbaar Ministerie, begroot op € 26,31.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 7 oktober 2003 door de beklaagde.
- 14 oktober 2003 door het Openbaar Ministerie.

* * *

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van
advocaat-generaal.

De beklaagde verschijnt ter terechtzitting niet, noch iemand voor hem in de
persoon van een advocaat.

* * *

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn
ontvankelijk.

2. De kwalificatie van de te last gelegde feiten dient te worden verbeterd als
volgt:

- telastlegging A, onderdelen 1 en 2: vervanging van de tijdsbepaling door
"op niet nader gekende data in de periode van 23 november 1987 tot en
met 31 december 1988",
- telastlegging B, onderdelen 1 en 2: vervanging van de tijdsbepaling door
"vanaf voormelde niet nader gekende data in de periode van 23 november
1987 tot en met 31 december 1988 tot 12 juni 2003".

Voor elke verbeterde telastlegging geldt dat zij betrekking heeft op
hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten
grondslag ligt.

3.1. De onder A te last gelegde feiten maken thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002), 19 juli 2002 (B.S. 26 oktober 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), hierna genoemd DORO.

3.2. Het artikel 146, 3° lid van het DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr.14/2005 van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 Sw. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het sub B, onderdelen 1 en 2, te last gelegde misdrijf van in stand houden is in casu nog steeds strafbaar. De handelingen en werken zijn immers gelegen in bosgebied, dit is een kwetsbaar gebied in de zin van art.146, 4°lid DORO.

4. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof zijn de telastleggingen A en B, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding en hiervoor onder 2 verbeterd, lastens de beklaagde bewezen.

5. De feiten die aan de onderscheiden telastleggingen ten grondslag liggen zijn in hoofde van de beklaagde de uiting van éénzelfde strafbare gedraging en maken slechts één misdrijf uit.

De beklaagde heeft wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en jarenlang, meer bepaald in de periode vermeld in de bewezen verklaarde telastlegging B, in stand gehouden.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen heeft hij al die tijd, in schaars bosgebied, totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijk belang.

Slechts een omvangrijker geldboete zoals hierna bepaald vormt daarom een passende bestraffing, van aard hem te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dient te houden.

De beklaagde pleegde het misdrijf deels vóór, deels na 1 januari 2002 en vóór 1 maart 2004, zodat de geldboete dient te worden verhoogd met 40 opdecimes.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimes tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

6.1. Het door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gevorderd herstel van de plaats in de vorige staat (stukken 11 tot en met 14) is nog

steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen en legt aan de beklaagde geen onverantwoord hoge lasten op. Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennen van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Het staat niet aan het Hof de opportuniteit van die vordering te beoordelen.

6.2. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert in de bijlage aan zijn brief van 19 juli 2002 de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de vorige toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het talmen van de beklaagde in de periode vermeld in de bewezen verklaarde telastlegging B om tot het herstel over te gaan wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagde om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagde reeds kon overgaan tot het herstel van de plaats in de vorige toestand en de termijn welke hem thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof, rechtsprekend bij verstek,**

gelet op de niet strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter en deze hiervoor aangehaald,

186, 190, 211 en 211 bis Wetboek van Strafvordering,

2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,

91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

beslissend met eenparige stemmen:

wijzig het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de telastleggingen A en B zoals hiervoor onder 2 vermeld,

veroordeelt de beklaagde voor de telastleggingen A en B samen tot een geldboete van € 500, te vermeerderen met 40 opdecimes tot € 2 500 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

legt de beklaagde de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 4 opdecimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrag tot de financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

beveelt aan de beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats ten nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van 9 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en /of het college van burgemeester en schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in art.153 DORO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 75 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 9 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen gemaakt, deze aan de zijde van het openbaar ministerie bepaald op € 29,66 in eerste aanleg en op € 80,49 in beroep, meer de kosten van uitgifte en betekening van dit verstekarrest.

Kosten:

Afschriften:	31,35
Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
Dagvaarding:	11,82

	73,17
+ 10 % :	7,32

Totaal :€		80,49
-----------	-------	-------

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **28 april 2006**.

Aanwezig :

kamervoorzitter,

raadsheer,

raadsheer, bij bevelschrift van de Eerste

Voorzitter van dit Hof van heden aangewezen om raadsheer

op het ogenblik van de uitspraak te vervangen, deze laatste wettig
verhinderd zijnde de uitspraak bij te wonen van dit arrest waarover hij mee
heeft beraadslaagd; (art; 779 al.2 Ger. Wetboek);

advocaat-generaal,

griffier;